

Henriëtte roeit in een gig:

“DIT IS NIET VOOR WATJES”

Twee keer in de week stap ik met mijn team DamesZee en de stuurman in een boot van de Scheveningsche Roei Vereniging. Een zogeheten 'Cornish Pilot Gig', een sloep die van oudsher een loods aan boord brengt van grote schepen om ze naar de havens aan de Engelse zuidkust te begeleiden. Ik ga op een bankje in de boot zitten, strek mijn armen, pak de riem, zet me met mijn benen af en maak 'de haal'. Mijn vijf mederoeiers doen op het teken van de stuurman hetzelfde en de boot vaart. Voordat we beginnen, beoordeelt de stuurman of en waar geroeid wordt. Als het op zee te hard waait, roeien we in de haven. Alleen bij zeer harde wind en vorst cancelt hij de training, maar in principe roeien we het hele jaar door. Gigroeien is niet voor watjes!

Om mijn conditie nog beter op peil te houden, loop ik ook hard. Ook traiden mijn team en een herenteam begin dit jaar bij CrossFit Scheveningen, volgens specifiek voor roeiers opgestelde schema's. Maar het liefst sport ik toch in de buitenlucht, op het water. Heerlijk, die golven op zee! Ze zijn iedere keer weer anders, net als de prachtige wolken en zonsondergangen.

Ook zijn er vele nationale en internationale wedstrijden. De jaarlijkse wereldkampioenschappen zeeroeien bij de Isles of Scilly, ten zuidwesten van Cornwall, bijvoorbeeld. Die zijn fantastisch. Ik deed er een paar keer aan mee. Daarnaast zijn er de vele toertochten in Friesland, op de Wadden, in Venetië of Londen. Die op de Middellandse Zee was ook geweldig: ik zie nog voor me hoe de hijskraan onze boot vanaf de trailer in het water takelt van de haven van Barcelona. Roeien langs de kust, overboord plonzen om af te koelen en niet te vergeten: de blaren...

Henriëtte Bering